

CONSELL DELS INFANTS – Dimecres 24 d'Abril del 2013

L'Agnès vol comunicar dues coses. N'explica una al començament:

Durant aquest curs els mestres de l'escola han fet molts viatges per conèixer mestres d'escoles d'altres llocs: Vigo, Màlaga, Palencia, Toledo, Murcia. D'aquí tres setmanes aquests mestres de diferents escoles vindran a conèixer l'escola dels Encants. Tenen moltes ganes de veure la nostra escola i conèixer com funciona. Les seves escoles no funcionen per ambients com aquesta. Les seves classes són diferents: amb taules i cadires per a cadascú, juntes o per separat. Algunes d'aquestes escoles tenen molts alumnes i són molt grans, ens sorprenem quan calculem que una d'elles té 27 classes.

Es demana als consellers que expliquin l'arribada d'aquesta visita al seu grup i també s'anima a fer propostes per a acollir a aquests mestres que vénen de lluny a veure l'escola. Aquests mestres parlen en castellà, amb diferents accents, per exemple l'andalús, o altres llengües, com el galleg. Parlem dels diferents accents del castellà i de com deu ser el nostre.

Tot seguit compartim les idees que ha expressat cada grup sobre les coses que ens agraden del jardí o d'aquelles que ens agradaria que hi hagués:

- La Vera i la Luna porten dues llistes amb votacions:

Coses que ja ens agraden: cuineta, hort, sorral, tobogan, cabana.

Els infants de primer expliquen que ells juguen poc al sorral, però fem una reflexió al voltant de qui juga més en el sorral. Els més petits... Els de quatre anys diuen que a ells i elles els agrada molt... Si ho preguntéssim als grups de quatre i tres anys potser el votarien molts... Caldria preguntar-ho.

Què volen?: més flors (5) teatre de titelles (1).

- El Marc i el Pol també porten una llista:

Ens agrada tota l'escola. També el castell que hi ha a l'ambient del Ferran. Sembla que eestan llegint el que han recollit a un grup de 3 anys quan apareix una inquietud. Parlem sobre *el recollir* quan acabem de jugar o quan ja no volem utilitzar un material i diuen:

No ens agrada recollir.

Els infants de 1er manifesten que a ells tampoc els agrada, sembla ser el que menys els agrada fer a l'escola.

Ens agrada més jugar que recollir. *Creieu que hi ha algú a qui li agrada més recollir que jugar? No... Què passaria si no recollíssim? Les coses es perdrien, es trencarien, quedarien desordenades... A vegades hem de recollir les coses dels altres... Aquí a l'escola tothom recull? Alguns no... Si has fet servir alguna cosa s'ha de recollir... Perquè no sigui tan avorrit recollir ens podem inventar un joc de recollida, per exemple, anar omplint un carretó ple de coses com si anéssis a comprar...*

També surt espontàniament el tema del tracte que es fa del material o les coses de l'escola:

Hi ha coses que passen i no ens agraden: l'altre dia les faves de l'hort estaven arrancades... *“Els de P3 no cuiden bé les coses... No és ben bé això... els petits a vegades no entenen que hi ha coses que es poden fer i hi ha coses que millor que no, jo a la meva germana petita a vegades li haig d'explicar... Això també passa amb nens que no són de P3... Iniciem un debat sobre com cuidem les coses, però ...”*

S'acaba el temps del Consell i moltes coses han quedat pendents. Per això ens trobarem de nou a la tarda, a les 15h.

Seguim a la tarda,

Seguim recollint les demandes dels infants tot explicant el que els agrada, el que els falta o allò que els agradaria que fos diferent.

Segueixen volent un camp de futbol i un per fer lluites d'espases, no poden ser de veritat, són molt perilloses, podem tallar caps i fer-nos mal, han de ser de mentida. Sembla que lluitar amb espases de mentida ja no els fa tanta gràcia.

Una piscina, per l'estiu. És un desig força generalitzat.

Un grupet de nens estan parlant entre elles, quan els demanem que ens expliquin què diuen ens sorprenen amb aquesta reflexió: ” Per mi és més guai pintar a dins que a fora i m'agrada més pintar amb retoladors que fora amb pintura, i s'ha d'estar de peu, això és cansat és millor pintar asseguts. És important posar-se bata però és un rotllo i no ens agrada. Les bates són massa petites i ens apreten, ens agradaria pintar amb retoladors i tenir una zona de biblioteca fora al jardí”.

Necessitem una font que no s'emboci com la pica que esta bruta de sorra. És un fastig de veure, sempre té terra, però és clar serveix per jugar a cuinetes, no per veure.

No ens agradaria tenir deures a casa, i si no fas deures tens un càstig, i si fas molts deures no pots jugar ni un segon, la cosina de la Sara fa molts deures, tant que quan tots sopen ella encara està fent feines. Aquesta afirmació surt dels infants de 1er, els de 5 anys saben què són deures, però cap de les nenes de 4 anys n'havia sentit a parlar. Expliquen, els deures són sumes i restes, si i matemàtiques, i problemes i costen molt i són molt avorrits.

Uns infants de 4 anys proposen que els agradaria tenir un espai per fer caus i forats a terra, amb muntanyetes i pujades i baixades.

Els de 1er sembla que s'ho han passat molt bé de colònies i proposen que siguin més llargues, alguns de més petits comparteixen la idea i s'entusiasmen dient “una setmana o un més o mil dies”.

S'acaba el temps, però just abans d'acabar la Blau ens confessa que “Jo a l'estiu estaré trista perquè deixaré de ser consellera, però contenta per la festa del pijama que farem, i nosaltres sempre més serem consellers?, es demanen els altres nens.

Què creieu?. Els consellers han de ser-ho sempre?. No perquè s'ha de canviar, així tots podran ser-ho.

Idees clau

Visita mestres d'ARCE.

La complexitat de les recollides.

Cuidar les coses de l'escola.

Propostes noves pel jardí.

Opinió sobre deures a casa.

Colònies.

La rotació dels consellers.